

сълъ. Тази отрицателна мисъл впоследствие произвежда съмнение въ човъка. Напримѣръ, срещате своя приятелъ, разговаряте се, и той обещава, че еди-кой си день, на определено мѣсто и въ опредѣленъ часъ, ще се срещнете пакъ, да се уговорите за нѣкаква важна работа. Дохожда опредѣлениятъ день. Вие отивате на опредѣленото мѣсто, но приятелътъ ви не е тамъ. Чакате часъ, два, три, той все още не дохожда. Започвате да се съмнявате, да търсите причината за неговото закъсняване. Коя може да бѣде причината за това? Или, че той се е размислилъ да дойде, или му се е случило нѣщо важно, което е попречило да изпълни обещанието си. Вие считате, че приятелътъ ви трѣбва да устоява на думата си, да бѣде като божество. Действително, чистиятъ и светиятъ човѣкъ трѣбва да устоява на думата си. Такъвъ човѣкъ съ нищо не може да се оправдае: че тренътъ закъснѣлъ, че параходътъ прекаралъ нѣкакво малко крушение, или че самъ той заболѣлъ — нищо не го оправдава. Не може да се яви причина, която да му противодействува. Ако срещне физически препятствия, най-после той отъ тѣлото си навнѣ трѣбва да излѣзе и пакъ да се яви на време въ опредѣления день. Когато нѣкой ангелъ обещае на човѣка нѣщо, той ще се яви на време: дали вънъ ще има буря или земетресение, дали ще бѣде окованъ въ вериги и въ букаи, той трѣбва всичко да преодолѣе и да се яви на време. Не направи ли така ангелътъ Господень съ Петра? Той влѣзе точно на опредѣления часъ при Петра, свали оковитѣ отъ краката му и каза: „Стани и излѣзь вънъ!“

Днесъ всички хора се намиратъ въ положението на Апостолъ Петра: хвърлени въ тъмница, краката имъ въ букаи и чакатъ да дойде нѣкой да ги освободи. Ангелътъ се моли сега за васъ и слиза отъ небето да ви освободи. Той влиза въ затвора, сваля букаитѣ отъ краката ви и казва; „Излѣзте вънъ!“ — Излѣзте вънъ, не мислете за своитѣ стари затвори, идете при своитѣ братя и сестри и, заедно съ тѣхъ, благодарете на Бога, че ви е избавилъ.

За да постигнете това, за да дойде ангелъ Господень отъ небето да ви избави, вие трѣбва да имате разбиранията на онзи забележителенъ американски генералъ, който, като вървѣлъ единъ день изъ улицитѣ, миналъ покрай една казарма, въ двора на която видѣлъ малка дружина войници, около 10—15, които се мжчели да вдигнатъ една голѣма греда. Той се приближилъ при тѣхъ и взелъ да наблюдава, какво